XIII.

Kui hobune joojalt waeru saab, siis tulewad tolle, nagu teada, põrwa ehk ka põhu kuhome hüved. Peenikesed saawad need minetust hüved tangidega ehk ka näpuga pigistades ehk ka jälle nõelaga wõi naaskelega läbi tõmgates. Kui jel koik ei aita, siis wõetakse palm tükki leiba ühe kaut tolle juurest, nolusse kandrosse otsa lõigatakse riski lõhki nii kaugele et weri näha tuleb, siis wastetakse nõga loowa raasu palm wordwera ja andakse hobusele süsse. See aitab kohe.

XIV.

Kui loomal rabanduse naigus juhtub (meil öeldakse ta on läbi löödu) siis lõigatakse ~~mitsama~~ jelle saba päält, nens nagu aur kunda on, nahk ära ja wastetakse mitsama palm raasu leiba soolu wordwera ja andakse loomale süsse; see aitab.

XV.

Kui sellegi inimesel käsnad peatte peal on siis pesegu ta pärast mürastamise pehma õue wärawa waravadest külles rõigu wade wee tilgadega käesse; nõnda palm wordt, siis kaowad käsnad ära. Päris loomu elu käsna nahi on weri-urina rohi jees alew medelik.

Nüüd olen oma pümaste paha para wälja praamimud ja ei ole tõesles norraks enam midagi jäzele, aga ehk juhtun jälle midagi muulma. Wana lauludega on wenguni kehw jarg, mõned wanad naised mõistawad weel, aga nende käest ei saa siis sõnagi muulda, kui üles-se tahad kirjutada.

Kui minna tosimises wõidan siis oma aadress:

K. Saretsoo Jõelähtme post. rest.

Soorus, Hõimaamaa 31. pääwal 1887.

tuli oldaga ahjum alli, et sann öö päale pimeda ei lääa, wõt päält torga täiesse kuleseid ülle ja pandwana muhe saani ist me alla ja lät mitte tarre. Wanamüis nägi et wäljes tarre tullu ja temale jäänu jälgud, jäi sumalaga, lät wälja istus päale ja sõit minema. Siis lätt Malsi talust möda tõist talu aid mürt ja paar wersta laxel maad müüdu meidi wasta mänke, mõni aru pun enne tii weerem. Siis oli rälpbal, nes muidu wälja kaema tulli, hä mätta, et mes müüd ka sünnus. Wana müis sõit elastes minema jeeni kui tõise tare jeeni päale tullu ja hobene lahama nakas. Wana müis pida hobest pärr ja järr jeeni kui ütte köraga pakla saanu pallama. Wanamüis wõtkas ahja käest ja esi saanist wälja ja hobene lakan tulu mätten pihutas kui hull edasi. Saan türles lakka jeeni kui wasta puud, mehmine pera rõdoski. Saan ümber tõine mehmer kah wälja ja nii päsemu siis hobene matte mennega kodu poole minema ja saan jäänu küllele tii päale tuul puhana ka palewaid pan leid saani mant meidi kawepale, et tali ei ole saanile ka jurepad wõi saanu liska, muud ku mõne wäinese musta märgi were pinje mannes sest saan alli willandi maa nunnu ule ülese jinest plepexiga lüüdu. Kui wanamüis ärkas misest ja taibu, lõugas saani üm kodu poole ja jellega alli ajl olgan, sest muud jurenud es wõi ma päält wälja tulla, sest pätsis alli wanamihele rawaste ära tüldnu mille hoonete lähemeste jõita, enge punk ratta saamst ära wõtta ja pehmu tare alla päale wai jälle aita pija. Kui müüd pakla tii päal ei ales palama ma lännu, siis oles ma siis palama